

**MOLITVENO SLAVLJE DANA GOSPODNJEGA
U OBITELJI**
U ZAPRIJEČENOSTI SUDJELOVANJA NA SLAVLJU EUHARISTIJE

Peta korizmena nedjelja

29. ožujka 2020.

Ovdje donosimo predložak obiteljskoga slavlja Dana Gospodnjega za Petu korizmu nedjelju, 29. ožujka 2020. Tekstovi i njihov tijek osmišljeni su kao čin zajedničke molitve u okolnostima koje nam ne dopuštaju slaviti Dan Gospodnji euharistijskim slavljem u župnoj zajednici. Obitelj, kao zajednica krštenika, prepoznaje se kao »Crkva u malom«, »kućna Crkva«. Zato i ove okolnosti, ispunjene odricanjem od redovitih oblika zajedništva, postaju milosna prigoda da iznova otkrijemo ljepotu i vrijednost obiteljske molitve, u koju su uključene potrebe cijele Crkve i čitavoga svijeta.

Svetopisamski tekstovi, vlastiti euharistijskome slavlju Pete korizmene nedjelje, i prigodne molitve, zajedno s trenutcima šutnje i razmatranja, predviđeni su za obiteljsko slavlje u trajanju od 45-50 minuta.

Predlažemo da netko od roditelja bude predvoditelj (P.) molitve, a svi ostali ukućani (S.) sudjeluju odgovarajući, kako bi se u uzajamnosti molitve i riječi postiglo zajedništvo ispovijedanja vjere.

Prikladno je da se u središte, na stol, ili na neko drugo vidljivo mjesto, postavi raspelo kao znak Kristove prisutnosti.

Na početku se može otpjevati neka prikladna korizmena pjesma.

Pjesma Pogledaj, Gospode, i smiluj nam se, može se preslušati ovdje:

https://www.youtube.com/watch?v=INukTI2cKek&fbclid=IwAR0zjQ_BWNpVPOF-MEkk6nGDPNCKuTW26vhpYZ_jXzgFcpm2fKpkZg3tB9m0

UVOD

P. U ime Oca i Sina i Duha Svetoga.

S. Amen.

**P. Bog, Otac Gospodina našega Isusa Krista,
Otac milosrđa i Bog svake utjehe,
tješi nas u svakoj našoj nevolji
da bismo i mi sve koji su u nevolji
mogli tješiti onom utjehom kojom nas same tješi Bog.**

S. Blagoslovljen Bog u vijeke.

P. I ove smo nedjelje okupljeni na obiteljsko slavlje Dana Gospodnjega. Ostali smo doma jer na ovaj način, u brizi za sebe i za druge, želimo živjeti odgovorno zajedništvo. Suočeni s prijetnjom bolesti osjećamo ljudsku krhkost i malenost; iznova spoznajemo da smo samo stvorenja i da je život dar, dragocjen upravo zato što nam je darovan. Zato zahvaljujemo Gospodinu na daru života i molimo ga da nas ispuni iskrenim pouzdanjem u njega, pouzdanjem koje je snažnije od svake prijetnje i od svakoga straha. Ovi dani povučeni donijeli su nam ljepotu zajedništva u obitelji, a na trenutke razotkrili i poteškoće ovakve blizine od kakve nas je život odviknuo; postajemo svjesniji da je za ljepotu zajedništva nužna spremnost prihvaćanja drugoga, odreknuće od svoga, pozornost na druge i na njihove potrebe. Ovi nas dani zajedništva uče da ne možemo biti u središtu, spoznajemo da trebamo biti »drugi«, štoviše, »posljednji« među svojim bližnjima, kako bi radost služenja sve preobrazila ljepotom ljubavi i mira.

U obiteljima koje su pogođene zemljotresom:

Iza nas su i dani ispunjeni nesigurnošću i strahom. Potres koji nas je (bio) izagnao iz naših domova, još više nego prijetnja zaraze, otkrio nam je našu nemoć i malenost. U nama su probuđena mnoga pitanja na koja ne znamo odgovora. Ali, gdje je pouzdanje u Gospodina, tu je dostatna šutnja koja progovara povjerenjem u njegovu dobrotu. Na križu raspeta Ljubav razumije sve naše strahove i svaku nesigurnost. Pred raspelom, u raširenim rukama raspetoga Gospodina, prepoznajemo zagrljaj nebeskoga Oca, zagrljaj u kojemu ima mjesta za svakoga od nas, za nas ranjene sumnjom, strahom, zebnjom, mnoštvom pitanja...

Zato zazovimo Božjega Duha u naše zajedništvo. On vraća radost života i ozdravlja sve što je ranjeno grijehom i ljudskom sebičnošću. Gdje vlada grijeh, tu je beživotnost, smrtnost, strah pred budućnošću. Saberimo se u Gospodnjoj prisutnosti, kako bismo - otvoreni preobrazbenoj snazi njegova Duha - bili oživljeni iz svoje grješnosti te pogleda usmjerena prema daru vječnosti umjeli novim pogledom vidjeti ljepotu dara života i dara bližnjih koji su povjereni našoj ljubavi.

Ostane se nekoliko trenutaka u tišini.

- P.** Gospodine, koji nam objavljuješ dobrotu nebeskoga Oca i njegovo milosrđe, smiluj se.
- S.** Gospodine, smiluj se.

- P.** Kriste, koji se prigibaš nad nama
u našim kušnjama i nevoljama, smiluj se.
- S.** Kriste, smiluj se.
- P.** Gospodine, koji obnavljaš sve grješno i smrtno
i sve usmjeravaš na put prema vječnosti, smiluj se.
- S.** Gospodine, smiluj se.

P. Pomolimo se.

Bože, darivatelju života,
koji si u Isusovoj boli za prijateljem Lazarom
očitovao svoje neizmjerne čovjekoljublje,
svrni milostivo svoj pogled na narod koji trpi u kušnjama bolesti
i u nevoljama života:
oslobodi nas, molimo te, od svakoga straha,
okrijepi nas pouzdanjem u tebe,
a tvoj Duh životvorni neka počiva nad nama u sve dane
dok nas ne pozoveš k sebi u vječnost.
Po Gospodinu našem Isusu Kristu Sinu tvome
koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog,
po sve vijeke vjekova.

ČITANJE BOŽJE RIJEČI

Ovdje su donesena biblijska čitanja predviđena za Petu korizmenu nedjelju. Predlaže se da se navještaj tih odlomaka rasporedi među članovima obitelji, prema prilikama i mogućnostima. Moguće je pročitati samo tekst evanđelja ili uzeti samo dva čitanja. Neka se ne izostavi čitanje evanđelja.

Prvo čitanje Ez 37, 12-14

Duh svoj udahnut ću u vas da oživite.

Čitanje Knjige proroka Ezekiel

Ovo govori Gospodin Bog: »Ja ću otvoriti vaše grobove, izvesti vas iz vaših grobova, narode moj, i odvesti vas u zemlju Izraelovu! I znat ćete da sam ja Gospodin kad otvorim grobove vaše i kad vas izvedem iz vaših grobova, narode moj! I duh svoj udahnut ću u vas da oživite i dovest ću vas u vašu zemlju i znat ćete da ja, Gospodin, govorim i činim« – govori Gospodin Bog. Riječ Gospodnja.

Otpjevni psalam Ps 130, 1-8

Može se pjevati na neku od znanih melodija. Psalam se može čuti na poveznici:

https://www.youtube.com/watch?v=QfIFVthJBk8&index=5&list=PL0oxZ0U_sgD2rQ3p_QGKzb2t9XbVZfiSY

Pripjev: **U Gospodina je milosrđe i obilno je u njega otkupljenje.**

Iz dubine vapijem tebi, Gospodine:

Gospodine, usliši glas moj!

Neka pazi uho tvoje
na glas moga vapaja!

Ako se, Gospodine, grijehâ budeš spominjao,

Gospodine, tko će opstati?

Al' u tebe je praštanje
da bismo ti služili.

U Gospodina ja se uzdam,
duša se moja u njegovu uzda riječ.

Duša moja čeka Gospodina
više no zoru straža noćna.

Više no zoru straža noćna
nek Izrael čeka Gospodina.

Jer je u Gospodina milosrđe
i obilno je u njega otkupljenje;
on će otkupiti Izraela
od svih grijeha njegovih.

Drugo čitanje Rim 8, 8-18

Duh onoga koji uskrisi Isusa od mrtvih prebiva u vama.

Čitanje Poslanice svetoga Pavla apostola Rimljanima

Braćo: Oni koji su u tijelu, ne mogu se Bogu svidjeti. A vi niste u tijelu, nego u Duhu, ako Duh Božji prebiva u vama. A nema li tko Duha Kristova, taj nije njegov. I ako je Krist u vama, tijelo je doduše mrtvo zbog grijeha, ali Duh je život zbog pravednosti. Ako li Duh onoga koji uskrisi Isusa od mrtvih prebiva u vama, onaj koji uskrisi Krista od mrtvih oživit će i smrtna tijela vaša po Duhu svome koji prebiva u vama.

Riječ Gospodnja.

Evandjelje Iv 11, 1-45
Ja sam uskrsnuće i život.

Iz Evandjelja po Ivanu.

U ono vrijeme: Bijaše neki bolesnik, Lazar iz Betanije, iz sela Marije i sestre joj Marte. Marija bijaše ono pomazala Gospodina pomašću i otrla mu noge svojom kosom. Njezin dakle brat Lazar bijaše bolestan. Sestre stoga poručiče Isusu: »Gospodine, evo onaj koga ljubiš, bolestan je.«

Čuvši to, Isus reče: »Ta bolest nije na smrt, nego na slavu Božju, da se po njoj proslavi Sin Božji.« A Isus ljubljaha Martu i njezinu sestru i Lazara. Ipak, kad je čuo za njegovu bolest, ostade još dva dana u onome mjestu gdje se nalazio. Istom nakon toga reče učenicima: »Pođimo opet u Judeju!« Kažu mu učenici: »Učitelju, Židovi su sad tražili da te kamenuju, pa da opet ideš o-namo?« Odgovori Isus: »Nema li dan dvanaest sati? Hodi li tko danju, ne spotiče se jer vidi svjetlost ovoga svijeta. Hodi li tko noću, spotiče se jer nema svjetlosti u njemu.«

To reče, a onda im dometnu: »Lazar, prijatelj naš, spava, no idem probuditi ga.« Rekoše mu nato učenici: »Gospodine, ako spava, ozdravit će.« No Isus to reče o njegovoj smrti, a oni pomisliše da govori o spavanju, o snu. Tada im Isus reče posve otvoreno: »Lazar je umro. Ja se radujem što ne bijah ondje, i to poradi vas – da uzvjerujete. Nego pođimo k njemu!« Nato Toma zvani Blizanac reče suučenicima: »Hajdemo i mi da umremo s njime!«

Kad je dakle Isus stigao, nađe da je onaj već četiri dana u grobu. Betanija bijaše blizu Jeruzalema otprilike petnaest stadija. A mnogo Židova bijaše došlo tješiti Martu i Mariju zbog brata njihova. Kad Marta doču da Isus dolazi, pođe mu u susret dok je Marija ostala u kući. Marta reče Isusu: »Gospodine, da si bio ovdje, brat moj ne bi umro. Ali i sada znam: što god zaišteš od Boga, dat će ti.« Kaza joj Isus: »Uskrsnut će brat tvoj!« A Marta mu odgovori: »Znam da će uskrsnuti o uskrsnuću, u posljednji dan.« Reče joj Isus: »Ja sam uskrsnuće i život: tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će. I tko god živi i vjeruje u mene, neće umrijeti nikada. Vjeruješ li ovo?«

Odgovori mu: »Da, Gospodine! Ja vjerujem da si ti Krist, Sin Božji, Onaj koji dolazi na svijet!« Rekavši to ode, zovnu svoju sestru Mariju i reče joj krišom: »Učitelj je ovdje i zove te.« A ona, čim doču, brzo ustane i pođe k njemu. Isus još ne bijaše ušao u selo, nego je dotada bio na mjestu gdje ga je Marta susrela. Kad Židovi, koji su s Marijom bili u kući i tješili je, vidješe kako je brzo ustala i izišla, pođoše za njom; mišljahu da ide na grob plakati.

A kad Marija dođe onamo gdje bijaše Isus i kad ga ugleda, baci mu se k nogama govoreći: »Gospodine, da si bio ovdje, brat moj ne bi umro.« Kad Isus vidje kako plače ona i Židovi koji je dopratiše, potresen u duhu i uzbuđen upita: »Kamo ste ga položili?« Odgovoriše mu: »Gospodine, dođi i pogledaj!« I zaplaka Isus.

Nato su Židovi govorili: »Gle, kako ga je ljubio!« A neki između njih rekoše: »Zar on, koji je slijepcu otvorio oči, nije mogao učiniti da ovaj ne umre?«

Isus onda, ponovno potresen, pođe grobu. Bila je to pećina, a na nju navaljen kamen. Isus zapovjedi: »Odvalite kamen!« Kaže mu pokojnikova sestra Marta: »Gospodine, već zaudara. Ta četvrti je dan.« Kaže joj Isus: »Nisam li ti rekao: budeš li vjerovala, vidjet ćeš slavu Božju?« Odvališe dakle kamen. A Isus podiže oči i reče: »Oče, hvala ti što si me uslišao. Ja sam znao da me svagda uslišavaš; no rekoh to zbog nazočnog mnoštva: da vjeruju da si me ti poslao.«

Rekavši to povika iza glasa: »Lazare, izlazi!« I mrtvac iziđe, noge mu i ruke bile povezane povojima, a lice omotano ručnikom. Nato Isus reče: »Odriješite ga i pustite neka ide!«

Tada mnogi Židovi koji bijahu došli k Mariji, kad vidješe što Isus učini, povjerovalaše u nj.

Riječ Gospodnja.

MEDITACIJA NAD BOŽJOM RIJEČJU

Slijedi meditacija na temelju biblijskih čitanja. Predvoditelj slavlja ili drugi roditelj mogu čitati sljedeći tekst.

Gospodine, da si bio ovdje...

Danas, u riječi koja nam je naviještena, Isus susreće ljude u obitelji. Dolazi u Betaniju, u kuću svojih prijatelja Marte, Marije i Lazara, gdje je rado navraćao. Ta je obitelj u kršćanskoj predaji čašćena kao »sveta betanijska obitelj«. Marta, Marija i Lazar nekoć su zajedničkim blagdanom čašćeni kao sveci. Svih troje, cijela obitelj, upisani su u svetački kalendar (martirologij) na isti dan (29. srpnja). Nije li divno znati da se svetost može živjeti u obitelji, zajedno, i da jedni drugima u obitelji možemo biti potpora na zajedničkome putu svetosti?

Nedjelja je dan svetosti obitelji jer se u taj dan na poseban način okupljamo oko Gospodina, koji je izvor svetosti i obnovitelj svega što je ranjeno i okaljano u našem hodu putem svetosti. Možda se bojimo govoriti o svetosti? Možda svoje

brige oko dara vjere skrivamo od drugih, pa i od bližnjih, čuvajući taj dar samo za sebe, bojeći se otkriti koliko smo pred Bogom slabi i koliko samo ranjeni ljudskom slabošću. Sada, u ovome slavlju, ispovijedamo pred Božjim licem i jedni pred drugima slabost svoje vjere, ali i želju da trajno rastemo u vjeri. Zato s pouzdanjem u Božju dobrotu izgovaramo: »Vjerujem, Gospodine. Pomozi mojoj nevjeri.« (Mk 9, 24). Po zajedništvu molitve, rasvijetljeni Božjom riječju i okrijepljeni njegovom prisutnošću, možemo rasti u vjeri i pouzdanju u Gospodina te biti potpora jedni drugima na zajedničkome putu svetosti.

Isus dolazi u betanijsku obitelj pogođenu teškom kušnjom, smrću. Umro je Lazar »kojega je Isus ljubio«. Isusu je već prije bilo javljeno da je Lazar bolestan, ali Isus ne hita odmah k prijateljima u Betaniju. Dopušta ono što je nepojmljivo našem shvaćanju Božje dobrote. Dopušta da Lazara zahvati smrt, da umre, a Marta i Marija da osjete zabrinutost, strah, bol, tugu... Gdje je Isus u tim trenutcima? Zar ne vidi Lazarove patnje i tugu njegovih sestara? Zar je moguće da on, Bog, ne hita ususret svojim prijateljima čim mu dojavu da su u mucu? Zašto im dopušta tolike nevolje? Zašto kasni?

Isus ne hita odmah; ostaje »još dva dana u mjestu gdje se nalazio« i tek potom zajedno s učenicima kreće u Betaniju. Za ljude prekasno. Dolazi kad se, ljudski govoreći, više ništa ne može učiniti i kad preostaju jedino riječi utjehe, zagrljaj blizine i šutnja sućutnosti. Isus, međutim, ne dolazi radi takve utjehe. On dolazi kao Bog, kao onaj koji ima moć nad životom i nad smrću. Zato i njegovo naizgledno 'oklijevanje' biva prepoznato kao očitovanje čudesne Božje brige, a njegovo 'kašnjenje' kao objava »pravoga časa« u kojem će se objaviti Božja svemoćna ljubav. Isus unaprijed znade da Lazarova bolest »nije na smrt, nego na slavu Božju, da se proslavi Sin Božji«. To Božje znanje kazuje da se ništa ne zbiva bez njegova dopuštenja i da ništa ne izmiče njegovu promislu, njegovu planu spasenja. On ostaje ljudima blizu i kada su pogođeni nevoljama. U tome svjetlu ni bolest, ni smrt, ni prirodne nepogode, ni tjeskoba, nisu znak Božje napuštenosti čovjeka, nego su priprava i put za spoznaju čudesne Božje blizine.

Onomu tko nema pouzdanja u Boga, Isusova riječ može zvučati okrutno: »Lazar je umro. *Ja se radujem što ne bijah ondje*, i to poradi vas – da uzvjerujete.« Zar se Bog raduje što ljudi trpe? Zar je moguće da on, Svemoćni, dopušta takve kušnje i boli? U istoj rečenici Isus daje odgovor: sve se to zbiva »poradi vas – da uzvjerujete«. No, vjera ne počiva na strahu, nego na povjerenju, na pouzdanju u Boga. Gdje je snažno povjerenje u Boga, tu jedini strah koji preostaje jest strah da ne ću imati straha pred Bogom. Tko se pouzda u Onoga u čijoj je ruci svaki život, biva lišen tjeskobe i biva utješten svetim strahom pred Bogom koji je ljubav.

Strah pred Bogom pobjeđuje svaki strah pred kušnjama, trpljenjima i nevoljama života.

Isus dolazi u Betaniju k Marti i Mariji koje tuguju. Već su četiri dana da je njihov brat u grobu. Prije Isusa, blizinu Marti i Mariji pokazali su mnogi koji su došli tješiti ih. To je samo ljudska utjeha. Utjeha koja pokušava prihvatiti ljudsku nemoć, pomiriti se s istinom da se ništa ne može promijeniti i da je čovjek samo maleno stvorenje, podložno neizbježnoj smrti i nestanku s lica zemlje.

Kao da nam je lakše prihvatiti takvu utjehu, utjehu koja nas pomiruje s našom nemoćnošću, nego se otvoriti vjeri da je Bogu sve moguće. Zato će neki koji se smatrahu »pravovjernima« propitivati Isusovu moć i dobrotu govoreći: »Zar on, koji je slijepcu otvorio oči, nije mogao učiniti da ovaj ne umre?« Lako nam je to pitanje prereći u pitanja koja se rađaju u nama: Zar Bog ne može učiniti da nas mimoiđu ove nevolje? Zar može gledati ovolike kušnje, ovaj strah i tjeskobu, ove dane ispunjene zebnjom i neizvjesnošću?

Isus opet pokazuje da naše misli nisu njegove misli i da njegov naum spašenja ne može biti zaustavljen nikakvom nevoljom svijeta. Zato Isus svoj susret s Martom započinje pitanjem: »Ja sam uskrsnuće i život: tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će. I tko god živi i vjeruje u mene, neće umrijeti nikada. *Vjeruješ li ovo?*«

»Da, Gospodine! *Ja vjerujem* da si ti Krist, Sin Božji, Onaj koji dolazi na svijet!« U Martinim riječima »Ja vjerujem« još je mnogo nepovjerenja, nerazumijevanja, nesigurnosti. Vjerujem da si ti Krist, *ali...* To što vjeruje da je on Krist, još nije uzraslo do spoznaje da je on pobjednik nad svakim zlom i smrću. Od pouzdanja u Gospodinovu svemoć dijeli ju onaj ljudski *ali*, koji ostavlja prostor Bogu ali na način kako bismo mi to htjeli i kako mi zamišljamo život.

I njezina sestra Marija, koja je sjedila do nogu učiteljevih, i za koju je on sam rekao da je izabrala »bolji dio«, iskazat će sličnu slabost vjere: »Gospodine, *da si bio ovdje*, brat moj ne bi umro.« Vjeruje u njega, ali još ne spoznaje da je Isus – jer je Gospodin, jer je Bog – bio ondje i kada ona nije znala da je on blizu. Bog se ne očituje uvijek, ali je uvijek blizu. Vjera ne stremi da bismo uvijek vidjeli Boga, ali nam rasvjetljuje um i srce da uvijek, pa i u nevoljama, umijemo osjetiti njegovu blizinu.

Isus pokazuje svoju blizinu s Martom i Marijom: došavši na grob, »zaplaka«. Prisutni primijetiše: »Gle kako ga je ljubio.« Vide njegovu potresenost, njegovu ljudsku sućutnost. I misle da je to sve što može učiniti. Ne očekuju ništa drugo. Traže ljudsku utjehu, pomirenost s neizbježnošću smrti. Ali Bog može više.

Prilazi grobu, podiže oči prema nebu i moli. Samo ondje, u nebu, u nebeskomu Ocu koji je iznad svega i iznad svih, stoji moć nad svime što je od ljudi i što je od svijeta. Prisutne uči da je potrebna pouzdana molitva, povjerenje u Boga komu ništa nije nemoguće i koji i nevolje života može preobraziti u dobro.

Isus, nositelj božanske snage, zapovijeda: »Lazare, izlazi!« Dovoljna je samo jedna riječ. Ne čini ništa nego zapovijeda. Riječju oslobađa čovjeka od smrti. Njegovoj je riječi sve podložno. Kao što na početku, u stvaranju, sve nastaje po Stvoriteljevoj riječi, tako i u ovome trenutku na Isusovu riječ smrt napušta Lazara.

Marijino priznanje »Gospodine da si bio ovdje...« i Martino »Vjerujem, Gospodine, da si ti...«, sada bivaju rasvijetljeni, produbljeni. Marija spoznaje da je Isus blizu i onda kada ga ne vidi, i da on može pružiti više od ljudske sućutnosti i utjehe. To *više*, nadilazi sva naša ljudska očekivanja i predviđanja. U tome Božjemu *više*, stoji smirenje svih naših strahova, svih nesigurnosti i nerazumijevanja.

I tada mnogi, »kad vidješe što Isus učini, povjerovaše u nj«. Time se ispunja rečenica koja se na početku činila kao Božja okrutnost: »*Ja se radujem što ne bijah ondje*, i to poradi vas – da uzvjerujete.«

Takva Božje naizgledna odsutnost rasvjetljava i sva naša tegobna stanja u kojima se pitamo: »Bože gdje si?«, ili kada u malovjernosti kažemo: »Gospodine, da si ti bio ovdje, ovo se ne bi dogodilo.« Kad nam se čini da Gospodin nije ovdje, da nas ostavlja u nevoljama, on je blizu. Dopušta kušnje, ali nas ne napušta. Kušnje možemo doživjeti kao znak, kao opomenu, ili možda kao kaznu, ali uvijek i u svemu – sve do posljednjega trenutka života – daje nam mogućnost da *uzvjerujemo*, kako bismo obnovljenim pouzdanjem u njega mogli kročiti naprijed, okrijepljeni vjerom da je on iznad svega i da ništa ne može nadvladati njegov naum spasenja.

Kada uzvjerujemo i kada se s pouzdanjem predamo Gospodinu, tada ono priznanje malovjernosti »Gospodine, da si bio ovdje...« otvara nove obzore i rasvjetljuje pogled na život te postaje poklik zahvalnosti i pouzdanja: »Gospodine, da nisi bio ovdje...«. I u nevoljama života otkrivamo Božju blizinu i zaštitu. Zato su nevolje razlog novoj i produbljenoj zahvalnosti Bogu za ono što nam daje vidjeti.

Gospodine, znademo da nas ne napuštaš u kušnjama i nevoljama života.
Oslobodi nas povežâ i povožâ koji nas sputavaju
i ne dopuštaju da ustanemo i iziđemo iz groba našega straha,
iz malovjernosti i nepouzdanja u tebe;
skini prevjes sumnje s našega lica i rasvijetli nam pogled vjere

da umijemo gledati dalje, onkraj kušnja s kojima smo suočeni,
onkraj trpljenja, onkraj smrti...
Sve je u tvojoj ruci, Bože.
Vjerujemo, pomози našoj nevjeri. Vjerujemo, učvrsti nam vjeru.
Daj nam prepoznati znakove tvoje blizine
i pomози nam da jedni drugima budemo znak tvoje prisutnosti,
koja tješi i donosi mir. Amen.

Može se ostati nekoliko trenutaka u tišini i razmatranju. Članovi obitelji mogu i sami iznijeti svoj doživljaj Božje prisutnosti i spoznaje Boga kao onoga u čijoj je ruci život svijeta.

ISPOVIJEST VJERE

P. S pouzdanjem u Gospodina i sigurnošću da nas on nikada ne napušta, ispovjedimo vjeru Crkve.

Svi zajedno mole Apostolsko vjerovanje:

Vjerujem u Boga, Oca svemogućega,
Stvoritelja neba i zemlje.

I u Isusa Krista, Sina njegova jedinoga, Gospodina našega,
koji je začet po Duhu Svetom,
rođen od Marije Djevice,
mučen pod Poncijem Pilatom, raspet, umro i pokopan;
sašao nad pakao, treći dan uskrsnuo od mrtvih;
uzašao na nebesa,
sjedi o desnu Boga Oca svemogućega;
odonud će doći suditi žive i mrtve.

Vjerujem u Duha Svetoga,
svetu Crkvu katoličku,
općinstvo svetih, oproštenje grijeha,
uskrsnuće tijela i život vječni. Amen.

SVEOPĆA MOLITVA

P. Bog nam je u Kristu darovao novi život.

S pouzdanjem u njegovu dobrotu i osvjedočeni u njegovu prisutnost, molimo da naš zemaljski život uvijek zrači svjetlom darovane nam vječnosti.

Molimo zajedno:

Smiluj nam se, Gospodine.

Molitvene zaziwe mogu moliti članovi obitelji naizmjenice. Prikladno je ovdje uključiti djecu.

1. Vodi, Gospodine, svoju Crkvu mudrošću Duha Svetoga da svim ljudima donosi svjetlo vjere te bude znak tvoga spasenja kojim obnavljaš svijet, molimo te.
2. Razbudi, Gospodine, u svim svojim vjernima snagu pouzdanja u tebe; ne dopusti da kušnje i nevolje života budu razlog sumnji u tvoju dobrotu nego postanu prigoda da novim žarom svi uzvjerujemo u tebe, molimo te.
3. Budi blizu, Gospodine, svima koji su pogođeni zarazom bolesti, okrijepi sve koji se trude oko sigurnosti i zdravlja ljudi, a sve koji su zaraženi strahom za budućnost ispuni mirom koji samo ti daješ, molimo te.
4. Vрати, Gospodine, mir u srca svih koji su zahvaćeni potresom, utješi one koji su ostali bez sigurnoga doma i koji strahuju za budućnost svojih obitelji: ne uskrati im nade i pouzdanja u tebe, a u svima nama probudi osjećaj sućutne i djelatne ljubavi koja nesebično pomaže i vraća radost života, molimo te.
5. Rasvijetli svojom mudrošću sve nositelje vlasti i one pred koje je stavljen teret brige za zdravlje i sigurnost ljudi: daruj im snage i požrtvornosti, čuvaj ih od opasnosti s kojima se susreću, a sve građane naše domovine ispuni odgovornošću koja pridonosi zajedničkom naporu u nadvladavanju nevolja, molimo te.
6. Pohodi svojom milošću sve ojađene i osamljene, sve stare i nemoćne; ne dopusti da ih nevolje života udalje od tebe, a kršćane nadahni da im djelima ljubavi posvjedoče tvoju blizinu, molimo te.

7. Iskaži, Gospodine, svoje milosrđe ovoj obitelji:
ozdravi u nama sve što je zaraženo grijehom sebičnosti
i neosjetljivošću za bližnje;
obnovi u nama dar vjere i pomoz da jedni drugima radosno služimo
te zajedno rastemo na putu svetosti, molimo te.
8. Primi u svoj nebeski mir svu našu pokojnu braću i sestre,
osobito one koji su umrli u nevoljama bolesti koja nam prijete
kao i one koji život izgubiše u posljedicama potresa,
a sve njihove obitelji okrijepi nadom u vječni život,
molimo te.

*Ovdje se mogu dodati i posebne molitvene nakane obitelji: za odsutne članove,
za bolesne, za susjede...*

**P. Ove zajedničke prošnje zaključimo molitvom
koju nas je naučio Krist Gospodin.**

- S.** Oče naš, koji jesi na nebesima,
sveti se ime tvoje,
dođi kraljevstvo tvoje,
budi volja tvoja
kako na nebu tako i na zemlji.
Kruh naš svagdanji daj nam danas.
I otpusti nam duge naše
kako i mi otpuštamo dužnicima našim.
I ne uvedi nas u napast,
nego izbavi nas od zla.

LITANIJSKI ZAZIVI

**P. U ovu molitvu naše obitelji
uključujemo potrebe i brige cijeloga svijeta
upućujući Gospodinu molitvene vapaje
onako kako je za dobro svijeta molio papa Franjo:**

*Slijede litanijski zazivi iz Molitve i blagoslova pape Franje »Gradu i svijetu« (27. ožujka 2020.).
Zazivi su prilagođeni obiteljskomu slavlju. Litanije su oblikovane u sedam skupina s po pet za-
ziva. Predsjedatelj ili netko od ukućana predmoli litanije (ili jedan njihov dio), a ostali odgovaraju
naznačenim vapajem. Iza svake skupine zaziva može se kratko zastati u molitvenoj tišini i preda-
nju Bogu.*

1.

Bože, darivatelju i obnovitelju života,

Klanjamo ti se, Gospodine.

Spasitelju naš, koji si S-nama-Bog, vjeran i bogat milosrđem,

Klanjamo ti se, Gospodine.

Kralju i Gospodararu svega stvorenoga i sve povijesti,

Klanjamo ti se, Gospodine.

Pobjedniče nad grijehom i smrću,

Klanjamo ti se, Gospodine.

Prijatelju ljudi, uskrsli i živi s desne Ocu,

Klanjamo ti se, Gospodine.

2.

Jedinorođeni Sine Očev, koji si radi našega spasenja sišao s nebesa,

Vjerujemo u tebe, Gospodine.

Nebeski liječniče, koji se prigibaš nad našom bijedom,

Vjerujemo u tebe, Gospodine.

Žrtvovani Jaganjče, koji si sama sebe prinio da nas od zla otkupiš,

Vjerujemo u tebe, Gospodine.

Pastiru dobri, koji daješ život za stado koje ljubiš,

Vjerujemo u tebe, Gospodine.

Kruše živi i lijeku besmrtnosti, koji nam život vječni daruješ,

Vjerujemo u tebe, Gospodine.

3.

Od moći Zloga i od zamamnosti svijeta,

Oslobodi nas, Gospodine.

Od oholosti i umišljaja da možemo bez tebe išta učiniti,

Oslobodi nas, Gospodine.

Od kušnje straha i tjeskobe,

Oslobodi nas, Gospodine.

Od nevjernosti i beznađa,

Oslobodi nas, Gospodine.

Od tvrdokornosti srca i od nesposobnosti za ljubav,

Oslobodi nas, Gospodine.

4.

Od svih zala koja pritišću ljudski rod,

Izbavi nas, Gospodine.

Od gladi, od oskudice i od sebičnosti,

Izbavi nas, Gospodine.

Od bolesti, njezinoga širenja i od straha pred braćom ljudima,
Izbavi nas, Gospodine.

Od razornoga bezumlja i od nemilosrdnoga probitka i nasilja,
Izbavi nas, Gospodine.

Od zavodačenja, širenja lažnih vijesti i od zloporabe tuđih savjesti,
Izbavi nas, Gospodine.

5.

Pogledaj svoju Crkvu, koja prolazi pustinjom,
Utješi nas, Gospodine.

Pogledaj ljudski rod, pritisnut strahom i tjeskobom,
Utješi nas, Gospodine.

Pogledaj bolesne, umiruće i sve koji trpe zbog usamljenosti,
Utješi nas, Gospodine.

Pogledaj liječnike i sve zdravstvene djelatnike, umorom iscrpljene,
Utješi nas, Gospodine.

Pogledaj sve nositelje vlasti i odgovornosti, koji nose teret odlučivanja,
Utješi nas, Gospodine.

6.

U času kušnje i zbunjenosti,
Daruj nam svoga Duha, Gospodine.

U iskušenjima i u osjećaju krhkosti,
Daruj nam svoga Duha, Gospodine.

U borbi protiv zla i grijeha,
Daruj nam svoga Duha, Gospodine.

U traganju za istinskim dobrom i pravom radošću,
Daruj nam svoga Duha, Gospodine.

U odlučnosti da ostanemo u tebi i u prijateljstvu s tobom,
Daruj nam svoga Duha, Gospodine.

7.

Kada nas grijeh pritisne,
Otvori nas za nadu, Gospodine.

Kad nam mržnja zatvori srce,
Otvori nas za nadu, Gospodine.

Kad nas pohodi bolest,
Otvori nas za nadu, Gospodine.

Kad nas mori ravnodušnost,
Otvori nas za nadu, Gospodine.

Kad nas smrt satire,
Otvori nas za nadu, Gospodine.

ZAKLJUČNA MOLITVA

- P.** Bože, izvore i obnovitelju života,
prigni se nad nama u našim nevoljama
i usliši nam smjerne molitve.
Ne dopusti da nas kušnje života udalje o tebe;
okrijepi nas svojim Duhom da dar božanskoga života,
koji si milosno pohranio u naša srca,
trajno raste u nama po svjedočanstvu vjere i po djelima ljubavi
prema svima koje izvodiš na naš životni put,
sve do dana kada nas pozoveš k sebi, u svoju vječnost.
Po Kristu Gospodinu našem.
- S.** Amen.

Može se dodati i sljedeća molitva (najstarija molitva Crkve Bl. Djevici Mariji).

MOLITVA BLAŽENOJ DJEVICI MARIJI

Pod obranu se tvoju utječemo, sveta Bogorodice.
Ne odbij nam molbe u potrebama našim,
nego nas od svih pogibli uvijek oslobodi,
Djevice slavna i blagoslovljena,
Gospođo naša, Posrednice naša, Zagovornice naša!
Sa svojim nas Sinom pomiri,
svojemu nas Sinu preporuči,
svojemu nas Sinu izruči. Amen.

ZAVRŠETAK MOLITVENOGA SLAVLJA

**P. Bog Otac, u čijoj je ruci život svih ljudi,
bio nam milostiv
i otkrio nam svoju dobrotu i blizinu.**

S. Amen.

**P. Krist, jedinorođeni Božji sin,
koji je svojom smrću usmrtio našu smrt
i svojim nam uskrsnućem otvorio vrata vječnosti,
rasvijetlio nas svjetlom pouzdane i postojane vjere.**

S. Amen.

**P. Bog Duh Sveti, koji sve oživljava i obnavlja vëzom ljubavi,
utješio nas u našim nevoljama
i okrijepio nas svojim mirom.**

S. Amen.

**P. Blagoslov Boga svemogućega neka siđe na nas
i ostane vazda nad nama.**

S. Amen.

Potom svi zajedno mogu zapjevati neku prikladnu pjesmu.

Ovdje možete preslušati Psalam: [Neka dobrota tvoja, Gospodine, bude nad nama.](#)

Priredio:

Hrvatski institut za liturgijski pastoral pri Hrvatskoj biskupskoj konferenciji

www.hilp.hr

Zagreb, ožujak 2020.